

Moles de Sant Honorat. Nuria (V+/Ao, 215m)

Primera ascensió:

G.Arias, N.Closa, J.Oliva, R.LL.Closa
i J. Solans (desembre de 1998)

Material:

14 cintes exprés

Venint del nord les Moles de Sant Honorat ens mostren la seva cara més arrogant. En destaca especialment l'esperó per on transcorre la Núria, que com la proa d'un antic vaixell petrificat ens observa altius i ens repta a que l'escalem. L'empresa resulta menys exigent del que pugui semblar a priori i només demana que entenguem la roca i la mimem, peculiar i ombrívola, però més noble del que pugui semblar a primer cop d'ull. Un cop superats els dos primers llargs, clarament més exigents, l'escalada esdevé una autèntica excursió vertical, que ens permet gaudir d'un horitzó de geologies capricioses, conreus, boscos i l'aigua de l'embassament. El premi final és arribar a l'altiplà de Sant Honorat, on les vistes s'obren 360 graus i l'ànima resta satisfeta.

- Via: Núria
- Zona: Oliana/Peramola – Sant Honorat
- Dificultat: V+/Ao (MD-)
- Dificultat obligada: V/Ao
- Llargària: 215 metres
- Grau d'exposició: Baix
- Grau de compromís: Baix
- Equipament: Completament equipada amb espits
- Material: 14 cintes exprés
- Orientació: Nord
- Valoració:***

Aproximació:

Hem d'anar fins a Oliana per la C-14. Un cop passem Oliana la carretera creua el Segre, tot just creuar ens desviem a l'esquerra per la LV-5118 i seguim fins que trobem un trencall a mà esquerra direcció a 'Hostal del Boix'. Quan ens trobem tot just a l'entrada de l'hotel hem de prendre una pista cap a la dreta, que discorre per la base de la paret del Rumbau. Hem de seguir la pista fins a l'ermita de Castell Llebre. Just sota l'ermita hi ha una esplanada per aparcar el cotxe. Seguim a peu per la pista i després d'una forta pujada ens trobarem una cadena. Seguim la pista (baixada) que NO té la cadena fins que en un revolt tancat trobem una fita i un corriol. Seguim el corriol fins que trobem una nova fita a mà esquerra. Seguim aquest nou corriol, molt poc definit i en tendència a la dreta anem trobant el camí més lògic fins arribar al peu de l'esperó on comença la via.

L1(V+/Ao)

La via s'inicia al peu del marcat esperó. Aquesta comença amb un desplom que es supera en Ao. Un cop sobre la placa continuen uns metres no tant verticals, però poc evidents. Potser es nota que la via va ser equipada per dalt i alguna assegurança queda a contramà. Passats uns metres la via es torna a redreçar i les assegurances apareixen més juntes permetent passar en Ao si no ens hi veiem amb cor. La reunió es fa en una petita lleixa i és força còmoda, com totes les de la via. 45 metres.

L2(V/Ao)

Comencem la segona tirada amb uns metres poc clars fins la primera assegurança, que queda una mica amunt, donat que podem sortir per l'esquerra o bé tirar recte. Passat

aquest primer la via ens fa anar una mica cap a la dreta per després tornar a l'esquerra, anant a buscar un tram força vertical i que es passa bé en Ao. Un cop superat aquest tram arribem a la segona reunió. 35 metres.

L3(IV)

A partir d'aquest punt la via canvia radicalment de tònica. Després de superar un curt muret vertical avancem per una sèrie de grades esglaonades que ens menen a la tercera reunió. 30 metres.

L4(III)

Aquesta tirada segueix la tònica de l'anterior, però és més fàcil si cap. Superarem uns quants ressalts i farem reunió. Tot i ser tirades molt fàcils són agradables de fer i ens permeten guanyar metres i gaudir de l'ambient tant especial d'aquest bonic racó de l'Alt Urgell. 30 metres.

L5(III)

Com les dos tirades anteriors, seguim progressant per l'ajagut esperó fins arribar a un bon replà, just sota el mur somital, on muntarem la reunió. 35 metres.

L6(V)

Sortim de la reunió descaradament cap a la dreta per anar a buscar el fil de l'esperó. El resseguim uns metres i progressem de nou cap a la dreta, per sota d'una llastra amb roca descomposta, però que no tocarem. Aquest metres tenen les assegurances força juntes i es pot passar en Ao, però la roca és prou franca i la dificultat no passa de V. Un cop superat aquest tram arribem a un petit replà on hi ha una reunió que ens saltarem. Superem un darrer ressalt i arribem al cim de l'altiplà, on trobarem la darrera reunió. 40 metres.

Descens:

Des de la darrera reunió seguim un corriol cap a l'est que ens portarà fins una pista que haurem de seguir fins Castell Llebre. 2,5 kms aproximadament.

El que més m'ha agradat:

- Dos primeres tirades verticals i mantingudes.
- Millor roca del que podríem pensar a priori.
- Totes les reunions són molt còmodes.
- Ombra a partir de migdia.
- Tot i no ser una via 5 estrelles té el valor afegit de permetre'ns gaudir d'un lloc poc conegut i d'una bellesa tètrica i contundent.

El que no m'ha agradat tant:

- Alguna assegurança a contramà.